

Ústav světových dějin

Oponentský posudek na diplomovou práci

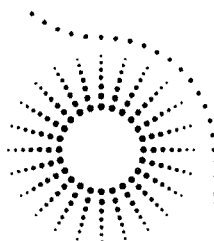
Žemličková, Věra, Znovusjednocení Německa jako cíl politiky SRN, 1989-90, FF

UK, Praha 2010, 188 stran.

Věra Žemličková si jako téma své práce vybrala analýzu znovusjednocení Německa. Dodnes se jedná o velmi aktuální látku na pomezí historie a politologie. Výhodou této práce je skutečnost, že autorka zasadila danou problematiku do mnohem širšího kontextu. Za hlavní cíl si přitom vytkla nejen zmapovat klíčové události, jež vedly ke sjednocení Německa v letech 1989-1990, ale především najít odpověď na otázku, proč došlo k tak rychlému sjednocení obou německých států.

Celá práce je rozdělena do čtrnácti kapitol, přičemž první čtyři se věnují analýze období před rokem 1989. V první z nich Žemličková analyzovala složité období po roce 1949, především pak kořeny východní politiky (*Ostpolitik*) v době, kdy byl kancléřem Konrad Adenauer a její vývoj v šedesátých, sedmdesátých a na počátku osmdesátých let 20. století. Ve druhé kapitole autorka analyzovala postavení východoněmeckého režimu v mezinárodních vztazích nebo problémy jeho hospodářství.

Hlavní jádro práce se nachází v následujících kapitolách. Za velmi podnětnou a v mnohém i inspirativní považují především třetí a čtvrtou kapitolu, v nichž autorka analyzovala „německo-německé vztahy“ v osmdesátých letech 20. století, respektive postoj opozičních stran v *Bundestagu* v osmdesátých letech. Letům 1989 a 1990 jsou pak věnovány následující pasáže diplomové práce – postoj velmocí a Evropských společenství, jednání mezi

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav světových dějin

Německou demokratickou republikou a Spolkovou republikou Německo nebo stanovisko opozičních stran v *Bundestagu* k procesu sjednocení.

Věra Žemličková založila svoji práci především na výzkumu a analýze vydaných pramenů institucionální podoby. Možná bych čekal, že autorka pro toto téma více využije memoárové literatury. K osmdesátým létům 20. století použila Žemličková navíc fondů Národního archivu České republiky. Na závěr musím zdůraznit, že se jedná o kvalitní práci, jež přináší řadu zajímavých podnětů pro další studium dané problematiky.

Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení:

V Praze, 14. ledna 2010

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze